

**Z TEATRÓW
STOLICY**

AUGUST GRODZICKI

Quiz bez wygranej

*Żyć Własnym
Życiem 1966*

Mania quizów jest tak charakterystycznym zjawiskiem naszych czasów, że doskonale mogłaby się stać osią jakiejś bezpretensjonalnej i zabawnej komedii czy farsy, w której krzyżowałyby się na wesoło różne aktualne sprawy. Ale bezpretensjonalnych i zabawnych komedii nikt teraz u nas nie pisze. Obowiązuje głębia i nowoczesność. Wypada być co najmniej Mroźkiem, a to nie jest łatwo. Krzysztof Gruszczyński wziął quiz tylko jako pretekst do symbolicznej groteski. Zaczął od realnych elemen-

tów życia rodzinnego i quizowego stopniowo przechodząc w alegorię: quiz wciąga człowieka jak gra życia, polityka, z tej gry, jeżeli się w nią wejdzie, nie ma już ucieczki, trzeba brnąć dalej. Alegoria, jak alegoria — mocno w niej jednym szczególnie kuleje i niejeden jej zbyt grubo szyty szew pęka. Nie pokazuje też — to mogłoby być tu najważniejsze — mechanizmu, z którego rodzi się konieczność trwania w grze, czy też pokazuje zbyt prymitywnie, ograniczając go tylko do przemocy. Stąd ubóstwo całej tej „filozofii”. Sztuka jest krótka, ale i tak za długa, wywołana powtórkami, starczyłoby może materiału na skecz lub jednoaktówkę. Trafiają się tu niezłe pomysły i sytuacje, czasem odezwie się jakiś dowcip, ale całość zawodzi. Wygląda jak „Tango” dla ubogich, bardzo ubogich.

Grane to było na Sali prób Teatru Dramatycznego — nija-ko. Prawdę rzekłszy, niewiele tu było do grania. A może jednak „Quiz” pokazany ostrzej, z większym nerwem, zyskałby nieco.

Występowali: **Helena Bystrzanowska, Elżbieta Czyżewska, Stanisław Jaworski, Edmund Fetting, Stanisław Wyszyński, Zbigniew Koczanowicz** oraz pieśniarka **Zofia Grabińska**.

Krzysztof Gruszczyński — Quiz — Sztuka w dwóch aktach — Reżyseria: Jan Bratkowski — Scenografia: Franciszek Starowieyski (Teatr Dramatyczny Sala prób — Premiera Prasowa 6.II.1966).